

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ουγγαρία)
στις 8 Ιανουαρίου 2018 — Bán István κατά KP 2000 Kft., Kovács Edit**

(Υπόθεση C-24/18)

(2018/C 221/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Bán István

Εναγόμενες: KP 2000 Kft., Kovács Edit

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά η ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας παύει αυτοδικαίως — και άνευ χρηματικής αποζημίωσης — το δικαίωμα χρήσεως που έχει συσταθεί σε γεωργική ή δασική έκταση, όταν ένας νέος κύριος αποκτά, στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως, το ακίνητο επί του οποίου υφίσταται το δικαίωμα χρήσεως και ο χρήστης της εκτάσεως δεν έχει λάβει, για την εν λόγω έκταση, ενίσχυση για την ανάπτυξη της υπαίθρου χρηματοδοτούμενη από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή από τον εθνικό προϋπολογισμό, η οποία εξαρτάται από την υποχρέωση χρήσεως της εκτάσεως για ορισμένη περίοδο καθοριζόμενη από τον νόμο, περιορισμό αντίθετο προς τα άρθρα 49 και 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ουγγαρία) στις 6 Φεβρουαρίου 2018 — Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. κατά Nemzeti
Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Υπόθεση C-75/18)

(2018/C 221/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 49 ΣΛΕΕ, 54 ΣΛΕΕ, 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ την έννοια ότι προσκρούει σε αυτές εθνικό μέτρο στο πλαίσιο του οποίου η εθνική νομοθεσία (νόμος περί ειδικού φόρου επί των τηλεπικοινωνιών) έχει ως αποτέλεσμα ότι οι αλλοδαποί υποκείμενοι στον φόρο επωμίζονται την ουσιαστική φορολογική επιβάρυνση, συνιστά δε το αποτέλεσμα αυτό έμμεση δυσμενή διάκριση;
- 2) Προσκρούει στα άρθρα 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει φορολογική υποχρέωση βάσει προοδευτικού φορολογικού συντελεστή επί του κύκλου εργασιών και αποτελεί η υποχρέωση αυτή έμμεση δυσμενή διάκριση, αν έχει ως αποτέλεσμα ότι την ουσιαστική φορολογική επιβάρυνση, στα πιο υψηλά της κλιμάκια, επωμίζονται κυρίως οι αλλοδαποί υποκείμενοι στον φόρο; Αποτελεί το αποτέλεσμα αυτό απαγορευόμενη κρατική ενίσχυση;
- 3) Έχει το άρθρο 401 της οδηγίας ΦΠΑ ⁽¹⁾ την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική νομοθεσία η οποία έχει ως αποτέλεσμα τη δυσμενή διάκριση μεταξύ αλλοδαπών και ημεδαπών υποκείμενων στον φόρο, και περαιτέρω πρέπει ο ειδικός φόρος να χαρακτηρίζεται ως φόρος επί του κύκλου εργασιών, δηλαδή πρέπει να χαρακτηρίζεται φόρος επί του κύκλου εργασιών συμβατός με την οδηγία ΦΠΑ, ή είναι ασύμβατος προς την εν λόγω οδηγία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 16 Φεβρουαρίου 2018 — Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-126/18)

(2018/C 221/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και συγκεκριμένα προς την οδηγία 2006/112/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: οδηγία περί ΦΠΑ) (και ιδίως προς το άρθρο της 183), καθώς και προς τις αρχές της αποτελεσματικότητας, του άμεσου αποτελέσματος και της ισοδυναμίας η δικαστική πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας, κατά την εξέταση των διατάξεων σχετικά με τους τόκους υπερημερίας, θεωρείται ότι η εθνική φορολογική αρχή δεν έχει ενεργήσει παρανόμως (δια παραλείψεως), -ήτοι δεν έχει περιέλθει σε κατάσταση υπερημερίας ως προς μη ανακτήσιμο φόρο προστιθέμενης αξίας (στο εξής: ΦΠΑ) [...] ο οποίος αντιστοιχεί σε αγορές εκ μέρους των υποκείμενων στον φόρο που δεν έχουν εξοφληθεί- για τον λόγο ότι κατά τον χρόνο εκδόσεως της απόφασης από την εθνική φορολογική αρχή, ήταν σε ισχύ εθνική κανονιστική ρύθμιση που αντέβαινε στο δίκαιο της Ένωσης, ενώ το Δικαστήριο απεφάνθη μεταγενεστέρως ότι η προβλεπόμενη σε αυτήν προϋπόθεση δεν ήταν συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης; Με τον τρόπο αυτόν, η εθνική πρακτική δεχόταν ως οιονεί συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης την εφαρμογή της εν λόγω προϋποθέσεως που αντέβαινε στο δίκαιο της Ένωσης άχρι της τυπικής καταργήσεώς της από τον εθνικό νομοθέτη.